

Jeg tror, det var fru Vibeke Peschardt, som undervejs i debatten sagde, at jorden er en knap ressource i Danmark, og det er korrekt. Indgangsvinklen i Danmark er, at vi har en meget intensiv landbrugsproduktion, og vi er et lille land. Det betyder, at jord er eftertragtet. Jord er afgørende for den landbrugsproduktion.

Når vi er i den situation, ja, så er der to muligheder, enten har vi den totale rå liberalism, som jeg stort set ikke har hørt nogen argumentere for, eller også regulerer vi. Det sidste er det, som Folketinget har valgt gennem mange, mange årtier. Det er altså ikke noget nyt, at det er nødvendigt at regulere via landbrugslov.

Når regeringen har ønsket en ændring af landbrugsloven, er det jo ikke, fordi vi sådan synes, det er sjovt at lave landbrugslov eller lovgivning i det hele taget. Når regeringen gerne vil ændre en landbrugslov, så er det, fordi vi har nogle politiske intentioner, så er det, fordi vi gerne vil rykke i nogle rigtige retninger. Sådan skal det selvfølgelig altid være, når en regering laver lovgivning.

Vi har vel som nogle overskrifter i forhold til ambitionen om at lave en ny landbrugslov en overskrift, som hedder byggekloidsmodellen. Jeg tror, det var hr. Erling Christensen, som indledningsvis beskrev det med de, synes jeg, fornuftige ord, som var: Det er vel sådan, at der er forskellige situationer undervejs i ens tilværelse. Man starter som ung med noget, man synes, man kan overskue økonomisk, driftsledermæssigt osv., og så kan ambitionen udvikle sig til, at man måske gerne vil være større, og man begynder at trække af, når man nærmer sig det, der så er en normal pensionsalder, og det kan man så gøre på en ordentlig, glidende måde.

En af de ting, som vi har været bekymret for i regeringen, har været tendensen til, at når man ønskede at blive større, så foregik det stort set udelukkende ved, at man nedlagde de ejendomme, som man opkøbte, og så fik man en meget stor ejendom dér, hvor man startede. Intentionerne, der ligger i det her, er i realiteten stadig væk at kunne blive relativt stor, dynamisk og alle de ting, der ligger i det, men på en sådan måde, at der bliver bevaret nogle flere driftejendomme.

Jeg har også med loven villet sikre, at der var sammenhæng imellem den nye landbrugslov og Vandmiljøplan II. Vi har sikret, at de incitamenter, vi har om vådeng, osv., også naturligt kan opfyldes i det lovforslag, som nu ligger her. Jeg tror egentlig, at man kan sige det på den

måde, at loven har som mål at lave nogle begrænsninger for de meget få, samtidig med at den forbedrer udviklingsmulighederne for de mange.

Der er mange ordfører, som med tal har dokumenteret undervejs i debatten.

Jeg tror også, at det var hr. Erling Christensen, som indledningsvis sagde, at som han havde fornemmet på den mediedebatte, der har været indtil nu, så rammer loven vist meget godt. Nu kan man vælge at vurdere debatten på forskellig måde. Jeg vælger først og fremmest at bemærke, hvad hvert enkelt partis ordfører sagde i sin ordførertale, og så måske koncentrere mig meget om de korte bemærkninger.

Når jeg tænker igennem, hvad stort set alle ordførere sagde i deres ordførertaler, må jeg sige, at det var korrekt, hvad hr. Erling Christensen startede med at sige.

Jeg ser faktisk gode muligheder for, at Folketinget er i stand til med et meget bredt flertal at vedtage en ny landbrugslov.

Jeg tror, det var hr. Christian Mejdahl, der startede med at konstatere de faktorer, som er afgørende for landbruget. Det er vigende priser, det er presset, der stiger, effektivitetskrav osv. Det er korrekt. Det er ikke noget nyt, og det er jo heller så meget anderledes i forhold til så mange andre erhverv, at tingene udvikler sig.

En af de ting, som hr. Christian Mejdahl, men også andre har været inde på, var fortrinsstillingen. Jeg synes, man skal være hudløst ærlig og sige, at her er der foretaget et valg, som er foretaget, siden vi begyndte at have en fortrinsstilling. Så kan man diskutere, om den nye fortrinsstilling her betyder, at der er flere ejendomme, der så bliver slagtede. Jeg tror, det var det ord, også hr. Christian Mejdahl brugte. Det tror jeg ikke man kan afvise.

Men jeg synes også, det er vigtigt at sende det signal af sted, at regeringen ikke tror, at strukturudviklingen er færdig. Vi er gået fra 200.000 familier tilbage i 1960'erne, som levede af at drive landbrug, og til, at vi vel i dag har det, vi betegner som i underkanten af 30.000, 28.000-29.000 såkaldte heltidsbrug, herhjemme.

Jeg tror ikke på, at det er det tal, som også vil stå om 5 eller 10 år, men jeg har ikke en ambition om, at det skal være så få som overhovedet muligt. Jeg har faktisk en ambition om, at der skal være mange bæredygtige bedrifter også om 5 og 10 år. Men jeg tror da ikke andet, end at strukturudviklingen vil fortsætte i et eller andet udviklingstempo.